

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Práter-utca 44.

Előfizetési ára külön:		Szerkesztik:	Mezőgazdával együtt:	
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS	Egész évre	3.—
Fél évre	—95	és	Fél évre	1.50
Negyed évre	—50	NÉMETH GELLÉRT.	Negyed évre	—80
<i>Egyes szám ára 4 kr.</i>			<i>Egy petitsor hirdetés ára 10 kr.</i>	

Első szent áldozás.

Az új haza.

Egy levél járta be a lapokat, melyet egy kivándorolt menyecske Amerikából írt haza. E levélben a többek közt azt írja:

„Mi többé nem térünk vissza a régi hazába, hanem itten fogunk végleg megtelepedni. Őszkor vagy én, vagy a férjem fog hazamenni rövid időre, hogy a szerzett birtokrészt eladhassa. Mi bizony itt maradunk, mert nincs kedvünk a régi hazában az urakra dolgozni, éhezni, fűrészporból sütött kenyeret enni s mindezen fölül még magunkat exekváltatni.“

Ha az újságcsináló zsidógyerekek keblében igazi hazaszeretet volna, nem csak egyszerűen idéznék e sorokat, hanem egy kissé gondolkodnának is fölöttük. Mert igazi, vérbeli magyar embernek lehetetlen meg nem rejttenie, mikor e sorokat olvassa. Hogyan? Hát a hazaszeretet tüze alvó félben van s a honfiak kezdik az édes hazát csak olyannak tekinteni, mint bármely országot? Eddig csak a zsidót ismertük olyannak, kinek ott volt a hazája, ahol könnyen élhetett. A keresztény embernek azonban jobban esett idehaza a kukoricamálé is, mint külföldön a pecsenye s szívesebben evett itthon kenyérhéjat, mint másutt pástétomot. S íme, már van példánk arra is, hogy keresztények hagyják el könnyedén az ősi hazát, kimennek Amerikába azzal a gondolattal, hogy soha többé nem jönnek vissza, hogy tehát beleolvadnak az ottani különféle faj és nemzetiség tarka csoportjaiba, fölálldozzák nemzetiségüket, magyar jellegüket s lesznek keverék nép, mely se magyar, se német, se tót, se rác, se angol, se talián, sőt még kínai se.

Vajjon mi lehet az oka e borzasztó jelenségnek? Hogyan van, hogy oly könnyedén meg tudnak válni a földtől, melyen bölcsőjük ringott, melynek göröngyei alatt porladoznak ősök s örök bucsút vesznek a kis falutól, melynek tornyában a harang is oly ismerős nyelven szólott hozzájuk? Borzasztó és nagy okának kell ennek lenni.

S van is.

Ennek oka a liberalizmus, mely a haza polgárait csak nyomorgatni, kinezni tudja. Az idősebbek emlékezni fognak mennyire átváltoztak a viszonyok az utolsó negyedszázad alatt, mióta a liberalizmus uralkodik a szegény népen. S a változás nem volt üdvös. Sőt nagyon is káros. Soha azelőtt nem volt olyan nehéz a nép élete mint most. Még a robotvilágban is jobb sorsa volt a népnek, mert az uraság a legtöbb helyen érző szívű ember volt s gondoskodott jobbágyairól. De bezegz nincs érző szíve a liberalizmus-

nak. Nem törődik az vele, ha éhen vesz is a polgár. Ha elvész, se baj. Jön helyette lengyel-zsidó elég, ki elfoglalja a régi portát. Magyarország azért megmarad, sőt még magyar is lesz, mert a Rozenduftokból 50 krajcár leszurkolása ellenében bőven teremnek az új Hunyadyak, Zrinyiek, Dobók, Kinizsiek, Báthoryak s más fényes történelmi alakok. Mióta a liberalizmus kormányoz Magyarországon, azóta a nép élete nem élet, hanem nyomorgás. Azelőtt az utolsó koldusnak, vagy utszéli cigánynak is jobb sorsa volt, mint manap a kora hajnaltól későig izzadó munkásembernek. Mi az ember a liberalizmus előtt? Csak gép, melyet addig érdemes fűteni, etetni, míg kerekei ki nem kopnak, szervezete el nem avult s föl nem mondja a szolgálatot. Csak addig van becsülete, míg hasznos lehet belőle huzni. Azaz még addig sincs. Mert hol becsülik manap a munkásember s hol veszik emberszámba a liberális urak? Vajjon nem komiszkodnak-e vele mindenütt? A hivataloknál nem úgy bánnak-e vele, ahogy jó nevelésű ember még a kutyájával se bánik? Szidják, mooskolják, ordítanak rá, agyon gyötrik, hogy az a szegény munkás ember, ha valami ügyes-bajos dologban a hivatalokba kell lépnie, egész testében remeg s félelmében kiveri a viz. Áldja meg az Isten azokat a tisztviselőket, kik úgy bánnak a néppel, mint az apa gyermekeivel, — de vajjon hányan vannak ilyenek? A legtöbb bizony durva mint a debreceni lópakróc; módora, embertelen, brutális. A népet csak baromnak tekinti és nyomorgatja. Így bánik a liberalizmus a néppel.

Azelőtt ha valaki szorgalmas volt, tudott szerezni, gyűjteni, öreg napjaira félre is tenni. De manap? Még élni is alig lehet, a legnagyobb iparkodás mellett is. Hisz az állam adó fejében felez a munkással. Ha a népnek egy falat kenyere sincs is, az adónak be kell folyni. Igazság szerint minél szorgalmasabb az ember, annál többjének kellene lenni. De nem úgy van ám, hanem úgy van, hogy minél jobban megfeszíti erejét s minél többet keres, annál több adót kell fizetnie. Hát érdemes iparkodni, megfeszített erővel dolgozni? Hisz mi hasznom sincs belőle, mert csak a fináncnak, az adószedőnek keresek. A magyar ember ismeri a haza iránt való kötelességét, teljesíti is, de ha ezen a címen minden tejfelt elvisznek a házatól s öneki csak a savó marad, de még az is kevés, természetes, hogy akkor zugolódni fog. Ahol a gyomor üres, ott nem kellenek izgatók, a nép anélkül is izgatott lesz.

Szóval, a liberalizmusnak teljesen sikerült a népet meztelenre vetkőztetni s a kezébe koldusbotot nyomni.

H
szegén
megrá
Ezen
álmod
ahogy
irnok
tekint
szoktá
Ha az
nyokat
felszín
Muszk
főle se

C
hazájá
határa
Csoda
s min
ottkin
lebb a
puskát
gondol
hazába
fűrészp
licitáció
levéliró

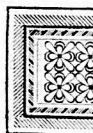
In
szágot

D
jól tud
jenek

D
gyar h
ezen.

A
rális k
lizmus

A
gos kö
Helyisé

Za
be a m
tésüket,
megélni.
akkor a
Vagy az

Hát honpolgári jogai vannak-e annak a szegény adózó népnek? A liberalizmus ettől is megrabolta. Egyedüli jog minálunk az *adófizetés*. Ezen kívül más jogról Magyarországon még álmodni se lehet. Hiszen ha nem úgy szavazol, ahogy a hatalomnak tetszik, az utolsó falusi őrök is komiszkodhatik veled. Rémségesek e tekintetben a mi állapotaink. Muszkaországot le szokták nézni és a zsarnokság hazájának tartják. Ha azonban ismerné a világ a magyar viszonyokat, ha látná azt a sok piszkot, ami itt a felszínen uszik, bizony Magyarországot nem Muszkaország, de még a hottentották országa fölé se emelnék.

Csoda-e aztán, ha a nép megutálja saját hazáját, szabadulni igyekszik innét s örül, midőn határát átlépheti, hogy soha többé ne lássa? Csoda-e, ha az amerikai kivándorlás egyre nő s mind többen maradnak odakinn örökre? Hisz ottkin amit keres az ember, az az övé. Legfőlebb a tolvajok veszélyeztetik, de a tolvajra puskát foghatok. Csoda-e, ha mindig többen gondolkoznak úgy, hogy nem bolondok a régi hazában az urakra dolgozni, amellet meg éhezni, fűrészporból süttött kenyeret enni s folytonos licitációkkal zaklattatni magukat, — ahogy a levélíró menyecske mondja?

Ime, a liberalizmus hova juttatta az országot!

Dicsekedhetnek vele a liberális urak. Ők oly jól tudnak röhögni mindenben, hát csak röhögjenek ezen is.

De mi, akik tudunk érezni, s szegény magyar hazánk sorsán aggódunk, mi könyezünk ezen.

A nép pedig csak válasszon ezután is liberális képviselőket. Hiszen látjuk, hogy a liberalizmus boldogságot áraszt szét a földön.

A keresztény fogyasztási szövetkezetek országos központi áruraktára minden árucikket szállít.
Helyiség: Budapest. Ferencz-körút 16. sz.

POLITIKAI HIREK.

A zalai főszolgabírók kérvénye.

Zalamegyének 11 főszolgabírója kérvényt adott be a megyei közigazgatáshoz, hogy emeljék föl fizetésüket, mert a mostani 1200 forintból nem tudnak megélni. 1200 forintból nem tudnak megélni? Hát akkor a tanítók hogyan élnek meg 300—400 forintból? Vagy az a szegény paraszt ember hogy az él meg

150—200 forintból? Ah urak, először a szegény emberek sebet kell gyógyítani, a szegény ember baján kell segíteni. Ti még várhattok. A néppárt legalább nem szavaz meg semmiféle fizetésfölemelést se mindaddig, amíg a nép nyomorán nem lesz enyhítve s a szegény tanítók nem részesülnek illő ellátásban.

A földadó leszállítása érdekében.

A Magyar Néplapban Rakovszky István, a néppárt egyik jeles tagja fölhívást intézett az egész országhoz, hogy minden község intézzen föliratot a képviselőházhoz a földadó leszállítása és a tőzsde-adó behozatala iránt. A multkor említettük, hogy Sormás községe a kérvényt már fölküldte képviselőjéhez, ki a Háznak benyújtja. Most meg Tisza-Püspökiből kapunk hírt, hogy már ők is fölküldték kérvényüket 60 aláírással képviselőjükhöz, *Magyary Kóssa* Gézához. Ugyanily értelmű és célú kérvényt kapott *Agoston József* Nagyberényből, 50 választó aláírásával; továbbá *Lepsényi* Miklós Becsehelyről, 101 választó aláírásával. Nagyon jól van. Utána a többi községek is. Utána azt egész ország. Meg kell könnyíteni a nép terhét. Le kell szállítani a földadót. A néppárt nem nyugszik, míg ezt ki nem viszi.

Április 11.

E napon, mely husvét hétfője volt, mult el 50 éve, hogy a 48-diki törvények királyi szentesítést kaptak. E napot a liberális kormány törvényhozásilag megünnepelte akként, hogy a képviselőház és förendi ház közös ülést tartott, a mely egy hódoló föliratot intézett a királyhoz. Azután pedig a képviselők és förendek fölmentek a Budára a király elé, ahol személyesen bemutatatták hódolatukat a felség színe előtt. A függetlenségi párt egészen kivonta magát ez ünnepből, mert ünnepnapjául nem március 15-dikét tettek, ahogy ő kívánta. Husvét hétfőjén este 7 órakor pedig a főváros nagy fáklyásmenetet rendezett. Föl, a királyi palota udvarára. Érdekes, hogy a fáklyavivőket úgy kellett a fővárosnak fölfogadni, mert lelkesedésből nem találkoztak elég vállalkozó, noha mindent megpróbáltak. Ime, a magyar népnek nincs kedve a szabadság ünnepét megülni, mert érzi, hogy szabadsága csak cifra szó, valóság nélkül. Mért ujongjon a szabadság napjának, mikor valóságos rabszolga? Ide juttatta az állapotokat negyedszázad alatt a liberalizmus. Vaj, észre veszik-e ezt az udvarnál, a legfelsőbb helyen?

Az Egyetértés és ápril 11-dike.

Az Egyetértés ujság. A függetlenségi párt lapja, melybe Kossuth Ferencz szokott cikkeket írni. Mint tudjuk, a függetlenségi párt kivonta magát az április 11-diki ünnepségből s az országban is agitált e nap ellen. Még a király előtt se jelent meg. Míg a párt ezt határozta, addig Kossuth Ferencz meg az Egyetértésben azt írta, hogy április 11-diki ünnepségben részt lehet venni. Nagy az ingerültség emiatt most megint a függetlenségi pártban, mert ebben újabb bizonyítékát látják a végi vádnak, hogy Kossuth a kormánnyal pakliz s míg a pártkörben függetlenségi elveket vall, a suba alatt Bánffy kezét szorongatja.

A szocializmus Szabolicsban.

Azt hiszem, lesz szives a főtiszt. szerkesztőség a Magyar Néplapban közzé tenni soraimat, melyekben a szabolesi szociális állapotokról s azok fellépéséről szólok.

A mult évi budapesti kőmives sztrájk alkalmával sok-sok kőmives munkás vidékre volt kénytelen menni. Így jutott el néhány a szabolesi Apagy községbe is, egy nyulbörshedő előddel dicsekedhető *nadságos órhoz*, ahol valami javítási munkálatokat végeztek. E munkások látva a falusi nép nyomorult helyzetét, kezdték a népet ott izgatni, hogy összetartással helyzetük javítását kinyerhetik. De hát a nép jól meg se értette, hogy mit kellene tenni. A munkások izgatása nem lett eredménytelen. A nép elégedetlenkedett. Az antiszemitizmus csirája, mely benne van a nép lelkében különösen ezen a vidéken, az eszlári eset óta, a szocializmussal lett le öntve. A nép lázongott, de nem az igazi urak ellen, se a hatóságok ellen, hanem az ő uzsorálói, a zsidók ellen, és a nevezett „nadságos ór” ellen is. A megrettent „nadságos ór” pedig azonnal karhatalmat kért és kapott. Zsidó hogyné kapna? — Hisz az a Bánffy kedvence mind! — A nevezett munkásokat kiüldözték a községből a csendörök s a községet megszállták. Igen ám, de ez, mint futó tűz, oly hirtelen terjedt községről községre. Minden községbe eljutott a hír, hogy Apagy fellázadt, ott már nem lesz föld-uzsora és jobb napszámber lesz. Ezt nagy örömmel hallotta mindenki. Ha egyik falusi sógor a másikat megkereste, az volt első kérdés: hogy vagytok no? ti nem vagytok cocilisták? Amire amaz a száját táltotta csak, hogy mi az? És ez így ragadt községről községre. De az hazugság, hogy mindenfelé valami Várkonyi-féle ügynökök jártak volna izgatni. Az még gyalázatosabb hazugság, hogy a nép *vagyon* vagy *föld-felosztást* követelt volna. Ha minden község előjárósága személyenkint megkérdezné mindenkit, hogy ki mit kíván? a lakosság egy tizede, vagy egy huszada se kívánna földosztást. Kiván azonban tisztességesebb munkabért és az (leginkább zsidók által üzött) uzsoráskodás beszüntetését. A birtokos osztály, valamint a hatósági közegek azonban ahelyett, hogy a népet szép szóval megkérdezték volna, mit akar? ahelyett, a mint észrevettek, hogy a nép, az ő fejős tehenök, kezd az általa adott tejért abrakot is kérni, kezd követelőzni, hogy tisztességesebb megélhetése legyen, kezdi kérni munkája *illő bérét*: az elősdiék tudván azt, hogy e követelés jogos és nem üldözhető, el kezdték a népet a *vagyon- és föld-osztás* vádjával bekenni, hogy így aztán hivatalból is üldözhető legyen. El is érték a céljukat, mert a hol semmi zavargás se volt, a zsidók kérelmére oda katonaságot és csendőrséget raktak, amivel még inkább felizgatták a népet. A zsidók miatt számtalan tisztességes munkás lett börtönre hurcolva és a csendőrségtől a leggyalázatosabb, a legbrutálisabb bánásmódban részesítette.

A nép tudatlanságánál fogva annyi hibát követett el, hogy összeírásokat csinált. Egy ilyen eset alkalmával (és ilyen formán történt több helyen) a kárásziak a község határában levő s Őri névre hallgató zsidó árendás tanyájára is kimentek, hogy a cselédek és dohányosok is írják oda nevüket, hogy ők is *cocilisták*. Erre a „faj-magyar” „oreság” rögtön befutott Kis-Várdára és 3—4 összeírást gyűjtő embert elfogatott, kiket vagy tizenkét napig tartottak a járásbíróság börtönében. Ez idő alatt a nép közös megegyezéssel egy folyamodványt írt, melyben az elfogottak szabadon bocsátását

kérték. De tudatlanságoknál fogva ismét úgy határoztak, hogy mindnyájan — körülbelül 150-en — menjenek személyesen a járásbíróság elé, mert úgy sikeresebb lesz a kérelmök. El is mentek, de minden rossz akarat nélkül, mert semminemű botot vagy ütő eszközt nem vittek. Ott pedig szépen, alázatosan kérték az elfogottak szabadon bocsátását. De mivel kérelmök meghallgatásra nem talált, eltávoztak haza. Ezt nekem egy ottani hivataloszolga beszélte. De lett aztán erre ordítás, hazudozás! Egyik firkonc Kóbi azt hazudta, hogy a kis-várdai járásbírószágot 250 botokkal és vas-villákkal fölfegyverzett ember támadta meg. A másik, még hazugabb, már 300-at írt. És ha jól emlékszem, az országgyűlésen Percel vagy Darányi miniszter tán már 300-nál többről beszélt. Ezeket követtek a többi hajmeresztő hazugságok, aminők csak egy hitvány zsidónak a tollából kerülhetnek ki; a többi közt hogy a kis-várdiak ostromállapotban vannak, még utcai torlaszokat is emeltek és fegyverkeznek. Pedig mindez a leggyalázatosabb hazugság volt, annak a fajnak a részéről, mely e napok alatt a világ Megváltóját ártatlansága mellett is a leggyalázatosabb hazugságokkal és hamis vádakkal üldözte s hamis ítélettel kereszthalálra ítélte. Annak a népnek ordítása a legbékésebb lakosokkal bíró községet is forradalmárnak mutatta föl. Csuda, hogy még valami trón-követelő parasztot is nem fogtak ezek a derék tollkereskedők.

Most pedig, mint a Kóbi-kacsák hápogják, a szociálisták *lefegyverzése* folyik, amint egyik-másik jegyző és holmi utazó királyi tanácsosok ott Pesten a kaszinókban elmondják. De ám, a jó Isten látja csak, mint folyik a csillapítás? A csendőrlaktanyák falai, ha beszélni tudnának és nem volnának azok is meg vesztegetve, elmondhatnák, hogy bizony ők valóságos kintókamrák. A csendőr-fegyvertusa, ha szólni tudna, elmondhatná, hogy a nép által követelt jogokat ővele szolgáltatják ki. A *jogegyenlőség* helyett egyensúlybarátságát kap a védtelen nép.

Nem borzasztó állapot az, hogy a tudatlan, a félrevezetett és agyonsanyargatott nép most pártfogó nélkül áll, szemben a mai kormánnyal, a „börtönbe vele” ítéletet ordító zsidókkal és hatósági személyzettel. Akár mint édes Üdvözítőnk Pilátussal és „feszítsd meg”-et ordító zsidókkal.

Más formán kellene bánni a néppel. Nem volna szabad hazugságokat fogni rá és panasztát meg nem hallgatni, tanu nélkül vallasni. Én tudom (hála Isten, nem tapasztalathól), hogy a csendőr mit szokott tenni négy-szemközt. És akármit tesz, nincs rá a szegény vádlottnak tanuja. Bár a törvény előírja, hogy mindenki a legszebben járjon el, de sajnos — tisztelet a nemesebb kivételeknek, — nagyobb részük félre érti ezt. Tudok esetet, hol a csendőr eljárása miatt a gyilkosság elkövetését magára vette a vallasott és kiderült, a kintás miatt kénytelen volt elvállalni, mert a meggyilkoltnak hitt élt. A napokban történt a szomszéd faluban, hogy a zsidó bérlő kocsisával összeveszett. Ő, a zsidó is jól összeverte a kocsisat, meg csendöröket is elküldött, kik el is mentek és jól összepofozták a szegény fiut. E napokban történt, hogy itt községünkben egy tíz év óta itt lakó szegény embert — kire ez idő alatt egy száz lopás se lett mondva — tyuk-lopás gyanuja alatt a zsidók és zsidó szagot kedvelő ur kedvéért megfogtak a csendörök két fiával egybe és 30 órán át vallasott; el is kísérték, de bebizonyítani rá nem tudván, kénytelenek voltak elereszteni. Tehát ilyen bánásmódban részesül a szegény munkás. Mivel nincsen sok pénze, hogy bárói vagy grófi címet vehessen, hát

lehet pofozni, hamis vád alapján megvallatni és meghurcolni.

Ha a nép tudatlanságból valami hibát tesz, jól megbüntetik. Pedig, mint a gyermek büneiért a szülei felel, a nép büneiért feleljen a *kormány*.

Amit választási visszaélésre költenek, amit a döglenni való ménekért adnak, amit Pulszkyval eltáncoltattak, egygyel-mással elsikkasztatnak, a népnevelésre kéne fordítani.

Igy szünne meg a zsidó-szociálistus.

Antiszé Miska, magyar boltos.

A hamis próféták.

I.

Midőn napról-napra olvasok a juhok ruházatában járó farkasokról, kik a nép lelki üdvére és földi boldogságára fenik fogaikat, kik a jóbarát mosolygó álarca alatt az ártani akaró ellenség dühét és rossz szándékát rejtegetik, eszembe jutnak az Ur Jézus Krisztus figyelmeztető szavai: *Jönnek majd hozzátok hamis próféták, a bárány ruhájában, de belül ragadozó farkasok. Ne higgyetek nekik. Gyümölcseikről ismeritek meg őket.*

Ilyen álbarátok, ilyen hamis próféták a liberálisok, kik fölhasználva minden alkalmat, egyleteikben, könyveikben, hírlapjaikban, társalgásaikban, mint a farkasok rohannak a katolikus anyaszentegyházra. Sokszor nyíltan tagadják az Istent, gunyolják szolgálait, a papokat; a vallásukért lelkesedő igaz katolikusokat fanatikusoknak és elfogultaknak csufolják; az Ur Jézus tanítását lélekgyilkoló dogmáknak, szertartásait érzéket zsidbasztó ceremóniáknak nevezik. S míg ők könyökökig vájnak a mi zsebünkben, hogy ezt észre ne vegyük, figyelmünket a papságra terelik, akiket önzőknek, fősvényeknek mondanak, mivel ők is kenyérről élnek. Azon alapokra és jószágokra mutogatva, melyeket buzgó-lelkű királyok és más urak adtak a katolikus anyaszentegyháznak, *irigységre* iparkodnak indítani a népet.

Akiket így el nem csábíthatnak, azok elámitására elrejtik farkasfogukat a vallásosság báránygyapja alá és mint a vallás védői jelennek meg, persze a papság rovására. Ők reguláznak és tanítanak azokat is vallás dolgában, kiket az Ur Jézus küldött, minden népek tanítására. Ők tanítanak és reguláznak, kik kath. hitünk szerint nem élnek és annak egy pontját se tartják meg; gyónni nem járnak, mert saját szemökben a gerendát nem látják a más szemében levő szálkától. A templomban az igazság hallásától viszket a fülük, oda tehát nem járnak, azt adva okul, hogy otthon is imádkozhatnak. Ha esetleg el is mennek a templomba, azért mennek, hogy a prédikáló papot szavában megfoghassák és a nép előtt kifogásolhassák. Tehát ott se imádkoznak, hanem spionkodnak és úgy viselik magukat, mintha az Isten tartoznék nekik megköszönni, hogy az ő templomában megjelentek. Most nem irok róluk többet, csak egy esetet irok le, melyből megismerhetjük, mily gyümölcsöket terem, a szabadelvű liberalizmus?

A múlt évben elmentem egy vasárnap délután egy családdal, hol az öreg édes atya és édes anya, kik kifogástalan igazi katolikusok, az épület külső végében laknak, míg a fiu 5 apró gyermekével és nejevel a belső végében. Először a fiatalokhoz mentem, hol az asszony sirva panasolta, hogy az ő férje egész nap a depóban kártyázott és pálinkázott és elvert 5 frtot,

egész heti keserves keresményét. Midőn azt kérdém tőle: mért nem ment el inkább délelőtt a templomba, délután pedig a katolikus körbe? azt mondá ez a szabadelvű liberális szellemtől áthatott ember, hogy nem mehet templomba, mert délelőtt munka után kell nézni. Ha 10 óráig nem akad munka, — felelém — már azután se akad; vagy csak nagyon ritkán, mert nyáron 6 órától 10 óráig elég idő van munkást fogadni. Erre ő azt felelé, hogy nem bírja a misét végig hallgatni, mert elszédül, tehát be se megy inkább. S ezzel el kezdte a papokat is gyalázni, mintha azok volnának okai az ő szédülésének, nem pedig a pálinka, melyet többre becsül Krisztus vérének. Szidta a papokat, mintha azok kényszerítenék, hogy egész nap a depóban üljön, pálinkázzon és kártyázzon, a családjá főtartására sok fáradsággal keresett pénzt elpocsékolja.

Ime, ilyen a szabadelvű liberális észjárás gyümölcse. Kell-e belőle? Méltók-e a szabadelvű liberálisok a követésre? Nem! Kövessük-e őket? Ne és soha ne!

Bár az a szegény ember se követné őket és elveiket. Mert az ily magamfajta szegény embernek a szabadelvű liberalizmusnál nincs megállapodás. Mert ha elfogadja is elveiket, miután javaiban, a hivatalban, bérfölemelésben és nyugdíjban nem részesülhet, a vallás vigaszaira semmit sem adva, *zsidószocialista* lesz, mely a szabadelvű liberalizmusnak gyermeke.

Miután a szabadelvű liberalizmus lerombolta a katolikus anyaszentegyház tekintélyét s a papok iránt való tiszteletet, lerombolta egyszersmind a legfelsőbb tekintély, az Isten iránt való tiszteletet is. Mert az Ur Jézus, az igaz Isten mondá: „Aki titeket megvet, engem vet meg.” Aki pedig megveti az Istent, megveti azon parancsot is, mely így szól: „felebarátodnak semminemű jószágát ne kívánjad”. A szabadelvű liberalizmus midőn a kath. anyaszentegyház vagyona ellen, mely az ő szolgálai kezére van bízva, kik abból templomokat, kórházakat, iskolákat tartanak fön és szegényeket, özvegyeket, árvákat tanítanak, a népet izgatja, tulajdonképen a *zsidószocializmust* terjeszti, mely szintén nem ösmer se isteni, se egyházi, sőt még emberi tekintélyt se. Mindenkit egyenlőnek tart, nemcsak Isten előtt, lelki-leg, kibem nem hisz, hanem vagyoniilag is.

A szabadelvű liberálisok gyűlölik a papságot, a *zsidószocialisták* pedig gyűlölik a liberális hivatalnokokat, az adóból élő nyugdíjasokat is! Saját szájukból hallottam, hogy gyűlölik a vagyonosabbakat, a nagy és kiscgazdákat is. Bár ez utóbbiakat szeretnék elvtársaknak is megnyerni, hogy azután majd az ő birtokukon is osztoznának. Ezt többtől hallottam. Állításom igazolására elmondok egy esetet. A múlt évben épen aratás előtt Pusztamesterszállásról három kocsi búzát vittünk a tiszaföldvári állomáshoz. Egy kocsi 3 lóval kettőnké volt, az öcsémé és enyém. A másik kocsi testvérbátyámé. A harmadik kocsi egyik jó szomszéd barátunk adta ide kölcsön, három lóval, melyeket én hajtottam. Előttünk az állomásnál öcsödi fuvarosok rakták le az általuk hozott búzát. Rakodás közben bementek az állomási vendéglőbe borozni. Midőn kijöttek, feljött szóbeszéd közben, hogy milyen jó is a bor. Erre azt mondom:

— Jó ám, akinek telik rá; de ily magamfajta szegény embernek nem telik egész éven át se.

— Hej, mondá egy közlök, ha nekem olyan jó három lovam volna, mindig bort innám.

— Azt ám, de ez a három ló se az enyém, hanem a szomszédomé.

— Dejszen van még ott azért; jó volna, ha az enyém volna.

— Nem sokra menne velem bátyám; kettőnknek

van három lovunk. Ami kis birtok van, édes atyáknak vetjük felibe. Az is két határban három-négy darabba fekszik s e miatt telet-nyarat a jövés-menéssel töltjük. Munkás segítséget mindig nem fogadhatunk s így magunknak éjjel-nappal, szünet nélkül kell dolgoznunk, hogy családunkat föntarthatassuk. Sokszor a legszükségesebbet is nélkülözünk kell, csak hogy az adót kifizethessük. Az adó nagy; jövedelmük nagy része oda megy. A szabadelvű liberális párt még se szállítja le, hiába sürgeti a néppárt az adóleszállítást. Pedig ez igen fontos és helyes orvosság volna a zsidó-szocializmus ellen.

Erre ő azt mondta:

Adjam hát oda neki ami az enyém, hadd legyen már neki is.

— Mit mondjak bátyám? Amim van, édes atyámé még. De ha már enyém volna és odaadnám is, nekem nem lenne, magának lenne. És ha akkor én kérném magától, hogy adja ide birtokát, vajjon ide adná-e?

Mire ő így felelt: Én bizony nem adnám!

— Nohát bátyám akkor én se adom oda, mert a maga kezéből hamar a zsidó kocsmárosába kerülne.

Ime, a zsidó-szocializmus és a szabadelvű liberális versenynek egymással és iparkodnak egymást tullicitálni azon szándékban, hogy kiirtsák a népből az Isten, a vallás, a haza, az egyház és annak szolgálói, a papság és a tulajdonjog iránt való tiszteletet. Egyik azért, hogy fönnmaradhasson, a másik hogy fölforgatva a társadalmi rendet, fölül kerekedhessenek. Vigyázzanak a szabadelvű liberális vezetők, tagjai és hívei, mert ha ez a zsidó-szocializmusnak sikerül, a társadalom romjai bizonyosan eltemetik előlük a dus hivatalokat, napidíjakat és nyugdíjakat.

Ezeket tudva és látva, mi szegények, kik vállainkon a terhet viseljük s kiket fölülről a szabadelvű liberális, alulról pedig a zsidó-szocializmus csábit, mit tegyünk? Hallgassunk-e rájuk? Kövessük-e őket? Ne! Van még egy más orvosságunk, melynek ereje egyedül tőlünk függ. Hallgassunk azon férfiakra és kövessük őket, kik az egész országban és az országházban Istenért és Isten nevében a nép boldogságáért küzdenek. Ők tudják, hogy hasztalan az ember iparkodása, ha nem járul hozzá az Isten áldása. Ők tudják, hogy az ország és társadalom vallás nélkül fönn nem állhat. Magyar hazánkat is csak a keresztény vallás ereje tartá föl ezer évig. Keresztény vallásos alapra építette sz. István királyunk az országot. Hivatalnokok, urak, gazdák és eselések vallásosak voltak. Amde a szabadelvű liberális elhagyá az Isten, Isten nélkül akarja a népet boldogítani, ami lehetetlenség. Az ország törvényeit vallásellenes alapra rakja. Hivatalnokai sokszor még hivatalos működésükben is, az egyház szolgálóit gyalázzák, ezáltal a népből a vallást kiölik, mert hol a papságot nem tisztelik, nem tisztelik az Isten se, a törvényt se és az emberek törvényét se. Ezért terjed a zsidó-szocializmus.

Kövessük tehát mi a vallásos férfiakat. Legyünk mi is vallásosak; tartsunk össze; és akkor bizonyosan Isten kegyelmével rövid időn segítve lesz bajainkon.

A keresztény vallásosság teszi testvérekké az urakat a szolgálókkal, a gazdagokat a szegényekkel, a szabadokat a foglyokkal. A keresztény vallásosság betölti azon űrt a különféle osztályok között, melyeket a szabadelvű liberális vallástalanság ázott volt közöttük.

Az Úr Jézus azt mondá: Aki a szegényeket, betegeket, foglyokat segíti, őt segíti. Az urakat figyelmezteti, hogy nekik is van urok, azért úgy bánjanak szolgálóikkal, amint maguknak kívánnák. A szolgálókat pedig

arra inti, hogy ne csak a bért nézzék, hanem egyuttal Isten kedvét is keressék, ki azt akarja, hogy urak is, szolgálók is legyenek. A gazdagokat alamizsna adásra inti és azt mondja, hogy ki a szegénnyel irgalmasságot cselekszik, maga is irgalmasságot nyer. Nekünk pedig szegényeknek mit mond? Halljuk szalézi sz. Ferencet, aki így tanít: Ha valóban szegény vagy — *Philothea (azaz Isten igazán szerető)* légy ilyen lelki-legis! Csinálj a szükségből erényt. Juttasd érvényre teljes értéke szerint e drága követ a szent szegénységnek. Fényét nem ismeri ugyan egészen a világ, de hasonlíthatatlanul ragyog az és megbecsülhetetlen. Légy türelemmel; bátorodjál föl egy kevéssé; jó társaságban vagy szegénységgeddel. Megváltónk, a boldogságos szűz, az apostolok, annyi mindkét nemen levő szentek szegények valának, és megvetették a világ kincseit, holott birhattak volna. A világ nagyjai közül hány nem kereste föl minden ellenvetés mellett rendkívüli fáradozással kolostorokban s kórházakban a szent szegénységet? Mennyi-jökbe került, hogy fölhalhassák azt, sz. Elek, sz. Paula, sz. Paulin, sz. Angela s annyi mások példáiból tudjuk. Irántad kedvezőbb volt. Önként jött el hozzád! Öleld meg tehát azt, mint a szegénységben született, élt és halt Jézus Krisztusnak kedves barátját. A te szegénységgednek két nagy előnye van, melyek rád nézve kitünő érdemek forrásává lehetnek. Első az, hogy nem saját választásod szerint, hanem egyedül Istenről származott az, anélkül, hogy akaratodnak abban legkisebb része volt volna. A mi pedig a gondviselés rendeletéből jön reánk, Isten előtt mindig kedvesebb; föltéve, hogy azt jószívvel és szent akaratja iránt való szeretettel fogadjuk. Mindenütt, hol kevesebb van a mienkből, több van az Istenéből. Akaratjának egyszerű tiszta fogadása nagyérdeművé tesz, bármily szenvedést. A második előny abban áll, hogy e szegénység igazán szegény. Megmagyarázom. Az oly szegénység, melyet becsülnek, dicsérnek, szeretnek, gyámolítanak, közel jár a gazdasághoz, legalább is nem valódi szegénység! De a megvetett, mellőzött, elhagyott szegénység, az valószínű szegénység. Ilyen rendszerint a világiak szegénysége; ugyanis mivel nem önválasztásuk szerint, hanem szükségből szegények: nem róják azt nekik föl érdemül; és épen azért szegénységük szegényebb a szerzetesekénél; ámbár ez másként fogadás és cél tekintetéből, melyért választott, igen nagy és különös ajánlatu érdemmel bír. Ne kelj tehát panasza szegénységged miatt. Csak olyan miatt szokunk panaszkodni, mi tetszésünkre nincs; s ha teszéd ellen van a szegénység, lélekben nem vagy szegény, hanem szív-óhajtásaidban és vágyaidban gazdag. Ne epezd magadat, ha hiányoznak, amikre szükséged volna. Mert hisz ebben áll a szegénység tökéletessége. Ki szegény akar lenni, és kényelmetlenséget nem szenvedni, gőgöt táplál; mert a szegénység tiszteletében is kíván részesülni, meg a gazdaság kényelmeiben is. Ne szégyenelj szegény lenni, sem Isten szereteteért alamizsnát kérni. Vedd alázattal amit nyújtanak és türd szelíden ha elutasítanak. Emlékezzél meg sokszor, mint költözött Egyiptomba isteni gyermekével a boldogságos Szűz. Mily sok megvetést, nélkülözést és nyomort kellett kiállania. Ha ekkép élsz, minden szegénységged mellett fölötte gazdag leszel.

Hasonlítsuk össze e tanítást, mely lelkünket a szegénységben is édes örömmel és Isten akaratán való megnyugvással tölti el, a zsidó-szocializmus tanításával, mely szegénységünkben elégedetlenné, vágyainkban túlzókká, és mások jóléte iránt irigyké és bosszankodókká tesz, mely kiöli belőlünk az Isten és

felebarátunk iránt való szeretetet, a túl világi kiegyenlítésben való reménységet, a szenvedésekben való megnyugvást.

Ha még él egy kis szikrája bennünk azon hitnek, melyben atyáink éltek és boldogok voltak, melyben mi is születünk s melyet most szívünkben kitépni akarunk, melyet pedig örök kárhozat büntetésének terhe alatt tartozunk mi is átadni utódainknak, gyermekeinknek, ha egy szikra él még bennünk e hitből, meg fogadjuk, hogy hitünkben holtig állhatatosak leszünk, nem leszünk lenge nádad, melyeket a hiú tudományok szele jobbra balra hajlít, hanem erős tölgyek, melyeket se betegségek, se a szegénység, se a szenvedélyek és indulatok, se a csapások és vallástalanság vihara meg nem ingat, jól tudván azt, amit a Krisztus követésének írója mond, hogy nincs más út az örök boldogságra, mint a szent kereszt királyi útja. Járj amerre akarsz, keressz amit akarsz, nem találsz magasabb utat oda-fönt, se bátorságosabbat ide lent.

Intézz és rendezz bár mindent, amint akarsz, ahogy tetszik, nem találsz egyebet, mint hogy mindenkor szenvedned kell valamit, vagy szíves örömet, vagy kénytelen-kellelen, és így mindenütt fölhalad a keresztet, mert vagy testi fájdalmat érzesz, vagy lelki háborúságot szenvedsz. Néha Isten hagy el, néha felebarátod náborgat, és ami nagyobb, gyakran te magadnak leszesz terhére. És nem is lesz orvosság vagy vigasztalás, mely néked szabadulást vagy könnyebbéteget okozna, hanem addig kell tűrnöd, míg Isten úgy akarja. — Hiszen ha volna valami jobb és hasznosabb az emberek üdvére a szenvedésnél, kétségkívül megmutatta volna azt Krisztus szóval és példával. Pedig ő az öt követő tanítványait, és mindenkit, a ki nyomdokaiba akar lépni, nyilván a kereszt hordozására inti, és azt mondja: Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem.

Azért hát, ha mindezt elolvastuk és meggondoltuk, álljon az a végkövetkeztetés, hogy sok háborúságon keresztül kell bemennünk Isten országába.

Kun-Szent-Márton, 1898.

Kuna András földmives.

Igazi keresztény boltok.

Ismét kimutatjuk azon kereskedéseket, melyek utolsó kimutatásunktól a „Keresztény fogyasztási szövetkezet országos központi áruháza” szerették be áruikat.

E névsorból látja a közönség, mely vidéki kereskedések állnak összeköttetésben a központtal s ebből megtudja azt is, melyek méltók a keresztény nép támogatására.

Szakadati önszegélyző egyesület kétszer.

Kurdi önszegélyző szövetkezet hatszor.

Zier Endréné, Budapest háromszor.

Halasi Illés Kis-Hegyes.

Habus Lénárd, Csehovesz többször.

Vach János, Beél kétszer.

Hompola Károly, Endréd.

Szakcsi önszegélyző szövetkezet ötször.

Tangil József, Salánk.

Merse községi fogyasztási szövetkezet.

Hanyi fogyasztási szövetkezet kétszer.

Péchujsfalú és vidéke gazd. fogy. és hitelszövetkezet ötször.

Gálló Nándor *Vörösegyszék.*

Katona Sándor *Endréd.*

Novák Imre *Nagy-kátó.*

Gállik Adám *Bajcs.*

Simek Ferencz, *Budapest kétszer.*

Glemba Jánosik József, *Lipto-Luzsnya.*

Somlyó Vásárhelyi fogyasztási szövetkezet.

Magyar Polányi fogyasztási szövetk. többször.

Göllei önszegélyző szövetkezet többször.

Somogyi János, *Budapest háromszor.*

Mekegyesi fogyasztási szövetkezet.

Paulovits András, *Ráczeve többször.*

Csibráki önszegélyző szövetkezet kétszer.

Sztankovani gazd. fogyaszt. és hitelszövetkezet háromszor.

Mészáros Máté, *Mohol kétszer.*

Sár-Szent-Miklósi keresztény fogyasztási szövetkezet.

Horti Flóris, *Jászberény négyszer.*

Kokas György *Köny.*

Nemet-Kéri fogyasztási szövetkezet többször.

Sznopkó Markó *Felső-Lehota.*

Franz Stuller *Bars-Berzence kétszer.*

Klein Alajos *Győr.*

Királyi Emil *Rébeny többször.*

Greskó Mihály *Kis-Tarcsa háromszor.*

Ifj. Csorba József *Tura.*

Ifj. Tudala Antal *Mező-Kovácsháza.*

Könyi fogyasztási szövetkezet.

Főtisztelendő Klárik László *Boldog.*

Zicsi fogyasztási szövetkezet.

Forrai György *Budapest.*

Hornyak György *Pusztaványa többször.*

Bornemissza János *Teleki.*

Bánás Fülöp *Budapest.*

Vernsdörfer József, *Tatatóváros.*

Földy Vince, *B.-Nyögr.*

Ifj. Rehák István *Czegléd.*

A keresztény fogyasztási szövetkezetek országos központi áruháza **Budapest, IX., Ferencz-körút 16. szám.**

E címen kér minden levelet és küldeményt.

Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

TÁRCA.

A Kossuth-Imádóknak.

II.

Kossuth Ferenchez.

Kossuth öcsém, most én mondom egy új nótát,

Hallgassa meg minden világi potentát,

És a tanulságot vegye ki belőle,

Ha értelme végkép bucsut nem vett még tőle.

*

Láttam egyszer — régen — még ama gyászkorban,

Midőn első zsandár, finánc kelt e honban,

Midőn a bus magyar keserűségében,

Csak ivott és szidta a svábot mérgében,
 Akkor láttam, mondom, egy magasztos képet,
 Mely a harci sikon mutatta a népet.
 Szaladt az ellenség, mint az erdő vadja,
 Ha a cserény őre füttykössel fogadja.
 Megszűnt volt a puska, ágyu bömbölése,
 Itt-ott hallatszott egy haldokló nyögése.
 Vagy egy sebesültnek kínos jajgatása.
 Vértócsákban rezgett a nap ragyogása.
 A győztes honvédek nagy körökben állnak,
 Hálákat adandók a hadak Urának,
 Ki diadalt adott a magyar fegyvernek
 És kudarcot adott a gögös ellenek.

A tábor közepén szép zöld magaslaton
 Áll az Ur oltára zöld ággal gazdagon —
 És tele aggatva sok himes virággal,
 Erdő, mező ingyen szép ajándokával.
 Amint az áldozat végére ért, apád
 Kezébe fogva szűz Márja zászlaját,
 Térdre ereszkedett luthrános létére
 S fölemelve szemét az eget egére,
 Mondott oly megható hálaadó imát,
 Mely könyhullatásra indítá táborát.
 Szivből-e, szinből-e jött vajjon imája?
 Itélje meg a sziv vizsgáló bírāja.

Azután a hadi szerencse kereke
 Majd föl, majd lefordult. A honvéd fegyvere
 Vértetükkel irta az élet könyvébe:
 „Ne bántsá a magyart, mert nem jó lesz a vége!”
 Támadóink ellen megálltuk a sarat,
 Megtanítottuk, hogy ki mint vet, úgy arat.
 El is bizakodtunk és ittunk előre —
 Amit meg sem fogtunk — a medve bőrére.
 Legszebb renden állott országunk szénája,
 Mikor a pusztulás lecsapott reája.
 Mint mikor rekkenő nyári nap délután
 Az alföldi sikon feltámad az orkán
 És felkavarja a sivatag homokját,
 Amely eltakarja az Isten haragját,
 Mely zugva-bugva mint közelb-közelb vonul,
 Egyszerre a fejünk fölött feltornyosul.
 Villámlás, mennydörgés, zápor, jég verése
 S lön istenáldásnak megsemmisülése:
 Ugy zudult mi reánk észak óriása
 S nemzeti létünknek lön szörnyü bukása.
 Apád, a kormányzó, a veszély láttára
 Lángoló szavakkal buzdított csatára;

Együttal — hívén még, hogy az Isten nélkül
 Emberi alkotmány soha föl nem épül, —
 Szívünket, lelkünket az égbe terelte,
 Nyilvános imákat rendelt ország-szerte;
 S ő maga járt elül kegyes példájával,
 Mint előbb Asszonyunk szent lobogójával.

Hány Kossuth Lajos volt? S melyik a hon atyja?
 Az-e, aki térdét Istennek meghajtja,
 S buzgó áhitattal nézve az egekre
 Győzelmet esd a hős honvéd-fegyverekre?
 Avagy az a Kossuth volt nagyobb bölcs talán
 Aki egy századra nyult élte alkonyán
 Azt hagyta örökül téveteg pártjának,
 Hogy bosszantására királynak, pápának,
 És botrányára az ország többségének,
 S botrányára minden igaz kereszténynek:
 Szövetkezzenek a hazugság atyjával,
 Hogy egyenlő legyen Judea Rómával,
 A cifra farmatring a szentelt stólvával
 És kereszteljenek víz helyett tintával —
 Az ördög színének hű hasonmásával?

Melyik Kossuth nagyobb? Itéld meg tenmagad!
 De nem! nem! Ne itélj! Gyermekeknek nem szabad
 Itéletet hozni édes szülőjére!
 Vezekelj helyette! Isten szent nevére!
 Vesd el magadtól a gonosz örökséget
 És szerezz apádnak örök üdvösséget!

Tomor Ferenc.

A második évnegyed küszöbén tisztelettel kérjük megrendelőinket, hogy mindazok, kik utólagos fizetés ígéretével, csak levéllel rendelték meg lapunkat s még eddig semmit se fizettek, mind pedig azok, kik csak egy negyed esztendőre tettek eleget kötelezettségüknek, kiknek előfizetése tehát március végén lejárt: legyenek szivesek az előfizetési összeget minél előbb beküldeni.

Többek kérésére kijelentjük, hogy akik szorult helyzetük miatt most fizetni nem tudnak s emiatt lapjukat beszüntettük: ha egy levélben kötelezik magukat, hogy legkésőbb augusztus hó 1-ig megfizetik

az egész esztendei illetéket, kérésükre hajlandók vagyunk a lapot ismét megindítani s az előfizetési árijért a jelzett időpontig türelmesen várakozni.

Budapest, 1898 márc. 31.

Illó tisztelettel

A „Magyar Néplap“ szerkesztősége.

Szentlélek kegyelme. — Örömmel olvasom kis néplapunkban hetenkint a megtéréseket, melyek mindenike bizonyító erőt képez Jézus Krisztus igaz anyaszentegyháza felől, mely ellenállhatatlanul vonza magához a sziveket, hogy mielőbb egy akol legyen és egy pásztor. Én is jelzek egy ily örvendetes tényt, mely nálunk Kun-Sz.-Mártonban egy zsidót vezetett az egyedül üdvözítő anyaszentegyház kebelére. Bár régebben, február hó 20-án ment ugyan végbe a megtérés, de miután eddig még közölve nem volt, az igazi katolikusok lelki épülésére közlöm most. Tehát említett napon Weisz Vilmos gyöngyösi születésű zsidó mészároslegény, meggyőződve arról, hogy Krisztus az igazi Messiás s a katolikus vallás az egyedül üdvözítő vallás, melyben földi és földöntúli boldogságát föllelheti, követve szívének régi vágyát, meghajtotta fejét a sz. keresztút előtt s fölvetve a sz. keresztiséget, melyben János nevet nyert. Az előzetes tanítást Dósa József plebános ur végezte s ő is keresztelte meg, mely alkalommal szép beszédet intézett Krisztus testének új tagjához s a jelen volt hívekhez. — Pálfán, ápril 10-én husvét vasárnapján *Pörteleki József*, 21 éves ref. ifju áttért és ünnepiesen felvétetett az egyedül üdvözítő Anyaszentegyház kebelébe. Az oltár szármolyánál nagys. *Forster Ernő* pápai kamarás plebános ur kezeibe tette le a hitvallást. A megtért ifjunak anyja advent másodvasárnapján szintén az egyház tagjai közé vétetett fel, az apa pedig már első ízben bejelenté áttérési óhaját. — *Kun-Halason* folyó évi április 11-ikén Husvét másodvasárnapján Alucsi Erzsébet, Buvári Ferenczné szentegyházunk kebelébe visszatért. A szent hitvallást főtiszt. *Weber István* helyi hitbuzgó, híveinek lelki üdvét annyira szívén viselő plebános ur kezébe tette le, aki az új áttérthez s a templomot zsufolásig betöltő ájtatos hívekhez igen megható alkalmi szent beszédet intézett. — Az ihárosi római katolikus plébánia templomban febr. hó 26-án a hitvallást letette *Horváth Anna* 30 éves ágostai evangélikus vallásu hajadon. Ugyancsak ez évi márc. 20-án pedig *Győrffy József* 35 éves ágostai evangélikus földműves, kivel József nevű 1 és fél éves fia is ájtott a törvények értelmében.

A Budapesti Katolikus Népkör (VIII. ker., Kisfaludy-u. 7. szám) f. é. április hó 17-én, fehérvasárnapon d. u. 4 óraker tartja évi rendes közgyűlését, a melyre a t. tagtársakat ez uton hívja meg az elnökség.

A jóképű doktor ur. Zehlendorf sziléziai városkában nemrég egy nagyon előkelő külsejű, jóképű ur érkezett Boroszlóból, hogy az ottani gyógyítóintézet vezetését átvegye. Dr. Wehling, mint magát az orvos nevezte, hamarosan megkedveltette magát az intézet tulajdonosnőjével, egy jámbor, hajlott kora uri hölgygyel, aki megkérdezte tőle, nem akarná-e megvenni az intézetet? A doktor erre igennel felelt és előhozakodott kedvező anyagi helyzetével, dussgazdag menyasszonyával és 60,000 márkáról szóló biztosítási kötvénynek látszó irást is mutatott az asszonynak. A bizalom teljes

volt. A jóhiszemű uri nő, aki nem is gondolt csalásra, boldog volt, hogy ilyen mindenképen kiváló urra hagyhatja régi, jóhírű intézetét és még kölcsönzött is Wehlingnek négyezer márkát, mert az állítólag nem folyósíthatta még a pénzt a boroszlói bankban. A vételárat 94,000 márkában állapítottak meg, amelyet rövid egymásutánban 10,000 márkánként kellett volna az orvosnak megfizetni. Mindenben megegyeztek szépen, meg is kötötték a szerződést közjegyző előtt. Egyszerre azonban váratlan fordulat állott be a dologban. Az özvegy, sok ösmerőseinek ösztönzésére, információkat kért a doktor urról Boroszlóból, és azt a meglepő választ kapta, hogy a doktor urnak éppen semmi vagyona nincs, ellenben feleségét és gyermekeit Münchenben hagyta a legnagyobb nyomorúságban. Még mielőtt leleplezte volna a jószívű özvegy, a doktor ur eltűnt Zehlendorfból a kölcsönkapott négyezer márkával.

Mogyoródiak öröme. Igen szép keresztúttal és kálváriával gazdagodott a mogyoródi hívek sz. helyeinek és tárgyainak száma. 1600 frtba került mindakettő, mely összegnek nagyobb részét a buzgó helybeli plebános *Szedogladics Ferencz* és *Hartmann Mihály* templom-gazda földöztek, a kik annak fenntartását is nagy áldozatkészséggel magukra vállalták. A kálváriát valószínűleg Jung János felszentelt püspök fogja bérmálás alkalmával megáldani.

Véletlen-e, vagy szándékos? Bátorkeszin (Esztergom m.) *Szabó Imre* napszámos legény agyonütötte *Takács József* béreslegényt. Szabó azt állítja, hogy nem akarta agyonütni. A hatóságnál is önként jelentkezett.

Fölmentett tanító. Szabó János, Endréd község derék tanítója június 6-án háza elé hívta a község lakosságát s megmagyarázván a fogyasztási szövetkezetek hasznos voltát, fölhitte őket, hogy alakítsanak szövetkezetet. Halálra rémült ettől *Schönberger Sándor*, endrédi zsidó. Hát akkor az ő boltjába ki jár? kiknél csinál ő rebachot? s a Zálíkanak miből ad erket házassági hozományul? Áj, váj, itt baj lesz! Minden áron utját kell vágni annak, hogy ennek a gojnak kinyíljon a szeme. De miként? Megvan! kiáltott diadalmasan, alig fél percnyi gondolkodás után. A kapuvári szolgabírósnál bepanaszolta Szabó János tanítót, hogy bejelentés nélkül népgyűlést tartott, amelyen igazgatót a zsidók ellen. Meg is indították Szabó János ellen az eljárást, de a soproni törvényszék beszüntette.

A vezérek. Ezek a vezérek nem viselnek aranygallért, csak vászon kravátlit, nem is annyira kardot szoktak forgatni, mint inkább sipot. Ezek után könnyű kitalálni, hogy a *szocialista vezérekről* van szó, kik pályájukat rongyszédésen kezdték. Hát e hős vezéreknek remeg az inuk. Ugy hallatszik ugyanis, utolérte őket az a közös csapás, mely oly sok zsidót dutyiba juttat. Baj van a kréta körül s hiány van a kasszában. A vezér urak újjai között a munkásoktól összeszarolt fillérek elpárologtak s most nagy a zugás. A dolog eddig titok, de már nem soká marad az s akkor a szegény munkások látják, miféle embereknek hittek.

A szocializmus orvossága. A szocializmust csak azzal lehet orvosolni, hogy a népet nem zsarolják ki, nem kergetik a kétségbeesés karjaiba s módot nyújtanak neki arra, hogy dolga után megélhessen s családját is föntarthassa. Minden józan eszű és érző szívű ember elismeri ezt. Sokan igazat adnak nekünk ebben, de még se tesznek ily irányban semmit se, jóllehet, talán módjukban állana hozzájárulni a baj orvoslásához. Örömmel jelezzük, hogy módunkban van

egy igazi férfiut mutatni be, ki nem csak az ajkain hordja az emberszeretet igéit, de szívét is ez a meleg és szent érzelem tölti meg. Hálát adunk a jóságos Istennek, hogy ez a nemes férfiú a néppárt egyik vezérszavára, Esterházy Miklós Mór gróf, ki eddigi érdemei koszorújához újabb ismét fűzött egy szép rózsaszálát. Van Esterházy Miklós Mór grófnak Fejérmegyében egy szép pusztája, Forna, mely mintegy 8 ezer katasztrális hold. Ezt az egész pusztát fölosztotta parcellákra s a környékbeli községek szegényebb lakóinak apróbb parcellákban, holdanként 3—10 frtnyi bérösszeget adta haszonbérletbe. Aki nem mert bérletet venni, annak adott feles földet, sőt akinek vetőmagja se volt, kapott azt is Esterházy gróftól. — Ime, ez a néppárt „nemzetellenes zászlóbontása!” S ezt a nemes férfiut, ki szívének minden dobbanásában a szegény föld népeért él, ezt a férfiut az egyházpolitikai harcok után, mivel a polgári házasság ellen foglalt állást, a fejérmegyei közigazgatási bizottságból kibuktatta a főispáni hatalmaskodás. — S mit gondoltok, kit választottak helyette? *Pick Gyula zsidót!!* Picknek az apja még nyulbört szedett, tehát a székesfehérvári megyeházán érdemesebb embernek tartják az Esterházy grófnál. Hova is süllyedt Magyarországon a közfelfogás a liberálisizmus átkos, nemzetirtó, zsidóimádó uralma alatt!

Zsidó huncutság. A napokban a posta egy levelező lapot hozott a keresztény szövetkezetek országos központi áruaktárába, mely a központi áruaktárhoz volt irányítva s Hiller Mórnak volt címezve. A levelező lapon Kiss István Kun-Sz.-Mártonból zsebkendőkről és fejkendőkről árjegyzéket kért. Ebből az látszik, hogy a nevezett Hiller Mór az áruaktár alkalmazottjának adhatta ki magát, mert másképp hogyan küldenék az ő levelet az áruaktárba? A központi áruaktár figyelmezteti a vidéket, hogy neki utazói nincsenek, aki tehát mint ilyen szerepel, az csaló, ki hitelt nem érdemel.

Hurokra került szelhámos. Furfangos módon csapta be mult hó 30-án Zay-Ugróc evangélikus intelligenciáját egy cajlai (Pozsonym.) születésű csavargó szabólegény. Ez a szédelgő alapos tudósításokat szerelve, bejárta az ottani evangélikus családokat, Berik Emil alnévvel evangélikus missionárius lelkésznek adva ki magát, ki missziói célra kegyadományokat gyűjt. Merész föllépésével, széles nyelvismeretével tudott tekintélyt szerezni, s mindenütt emlegette, hogy Baltik püspököt ismeri s fiával kint járt Németországban. Az ottani ev. lelkész nevével élt vissza, mikor mindenüvé mint az ő ajánlottja állított be. Zay gróf titkárjának a neje azonban élven a gyanúperrel, kérdést intézett a lelkészhez, aki természetesen semmit sem tudott az egészről. Az értesített csendőrség még az nap az esti órákban elfogta a veszedelmes szédelgőt a falu egy koresmájában. A zsarolt pénz egy részét megtalálták nála, továbbá egy Jász-Apátiról keltezett, Krug István névre szóló s hatóság elleni erőszak miatti idézvényt. Nevét illetőleg folytonos ellenmondásokba keveredett; a csendőrség jó fogást tehetett, ki tudja, micsoda veszedelmes szédelgő rejlik a Krug István név alatt, mert hogy ez legyen a valódi neve, az nagyon kétséges.

Letartóztatott pénzügnökök. Höltzel József, a budapesti könnyebb vérű aranyifjuság egyik ismert alakja, Höltzel József gleichenbergi dúsgazdag vendégfogadós fia, atyja aláírásával 12,000 forintos váltót vitt el Hartmann Adolf pénzügnökhöz beváltást végett. Csak azt kötötte ki, hogy az értékpapírt ne mutassák

be apjának, majd ő maga fogja annak idején rendeztetni. Hartmann megbeszélte a dolgot Altschul Adolf nevű társával, aki azonban egyedül akarta megcsinálni az üzletet és ő maga állott szóba Höltzellel. Altschul megkapta a 12000 forintos váltót, azonban a fiúnak egy krajcárt se adott, hanem hogy a félrevezetett jóhiszemű szerepét játszassa, a váltóra Höltzel atyjának küldött 8000 forintot. Ez a pénzt visszaküldte s erőlyesen felhívta Altschult, hogy a 12000 forintos váltót adja vissza. Altschul azonban most a váltót egyszerűen perelte, mire az öreg Höltzel az ügynököket feljelentette a rendőrségnél. A rendőrség mind a két pénzügnököt letartóztatta.

Gyujtogatás csalódott szerelemből. Maszár Erzsébet nyitrai megyei nő, szép, de szegény leány 3—4 éven át szerette Balázs Márton gazdalegényt; ez is őt. A vagyonos fiú szülei, mint rendesen, elleneztek a készülő házasságot. A fiatalok azonban összetartottak. A legény időközben bevonult 2 hónapra katonának; a leány hiven elkísérte s ez alkalommal a legény apját a szegény jó leány hűsége annyira meghatotta, hogy no jó, beleegyezett a házasságba, ha a legény hazajön. Haza is jött a legény s hű is volt a leányhoz egy darabig, de ekkor valaminek történnie kellett, mivel a leányt mégis csak ott hagyta. A leány kétségbeesve kérte Balázs Mártont, ne hagyja el. Majd elkeseredésében azzal fenyegetőzött, hogy fölgyújtja a házat és felkötöti magát, hadd vesszen oda az élete is. A legény vállat vont, hogy tegye meg, ha tetszik neki, de már többé el nem veszi. Nem hitte, hogy a leány szavának áll, pedig úgy lett. Az egyik téli vasárnap, amikor a falu a templomban volt, egyszerre csak fölgyulladt a Balázsék fészere nagy lángokban. Mindjárt tudták, hogy a leány beváltotta szavát. A nép kirohant s az égő fészereben csakugyan ott találták a leányt fölkötve. Hamar elvágták a kötelet s megmentették a leányt, de a tüzet már nem nyomhatták el. Balázs György és Aschner Ignác házat fölfalta a vörös kakas. Ebből persze gyujtogatási vád lett a leány ellen. A nyitrai törvényszék a leányt fölmentette, a pozsonyi kir. tábla 1 évi börtönre ítélte, de a kir. kuria a törvényszéknek adott igazat és végleg fölmentette, mert — ugymond — „a szerelmi csalódás a vádlottnál oly lelki furdalást idézett elő, mely őt az öngyilkosságra vezette; már pedig ilyen nagyfokú zavart lelki állapot minden öntudatos cselekvést kizár.”

Hideg tavasz Olaszországban. Egy évtized óta nem volt már olyan hideg március, mint az idén, Olaszországban. Az enyhe telet hűvös, viharos és esős tavasz követte. Sokféle hurutos betegség és influenza lépett ott föl. A kedvelt gyógyhelyek szálloda tulajdonosai kétségbe vannak esve, mert vendégeik egy két heti tartózkodás után, mely idő alatt a hires olasz ég kétségéből semmit se láttak, elmenekülnek. A Rivierán mult hó 26-ig meleg napok voltak, ezután egyszerre megfordult az idő, jéghideg szélfúvás állt be és a hőmérő meglehetősen közelgésbe ereszkedett le a zérus ponthoz. Nizzában hó esett; ez az első hó ebben az évben az egész Rivierán.

Kimutatás. A Nyulason tervezett Szent-Sziv templomára begyűlt az utolsó kimutatás szerint: 7320 frt 10 kr.

Ehhez újabb a következő kegyes adományok járultak:

Sopronból Kosson Anna urhölgy és dr. Kosson Imre 5—5 frt. Győről egy kis semináriumi papnövénydek 1 frt. Kecskéről Vasm. Rozmann Ilona 60 kr.

Ujvidékről Ujhalmy János M. A. V. távirtda mechanikusa által: Ujhalmy János 5 frt. Merkva Alajos 1 frt. 50 krt adtak: Zimmerl Károly, Zimmerl Rudolf, Kistner Jozefin, Obermayer Rudolf, Schick Miklós, Kuhn János, 3 frt. 30 krt adtak: Wack Péter, Rittinger Károly, 60 kr. 20 krt adtak: Fäsen János, Kleesz Fülöp, Mihajlovich Pál, Wolf Stern, Westmann Frigyes, Neubauer György, Mandel, 1 frt 40 kr. 10 krt adtak: Töröcsik József, Udvardy József, 20 kr. Bécsből Mersich kl. ur által 2 frt. Ó-Barsról Jankovics István káplán ur 2 frt. Csepregről Pálffy Mária 1 frt. Nyuláról Mayer Ferenc 79 házs. 2 frt, Holzschuster Márton 1 frt, officorium 1 frt 46 kr.

Tehát az építési alap jelenleg: 7340 frt 76 kr. Isten fizesse meg!

Házay Lajos plebános.

Reménységünk az Oltáriszentség-imádás és Mária-tisztelet képes havi folyóirata. Ára egy évre 80 kr. — A közel jövőben beteljesülő jóvendölések: **Nagy Ujság, Világcsapás és La Salette története.** A 3 egyszerre megrendelve 1 frt beküldése után vagy 1 frt 15 kr. utánvétellel küldetik. — **Üdvösség Utja.** Ligouri sz. Ferenc hírneves könyve, a melyből megtanuljuk, hogy milyen drága a lélek és mikép kell azt megmenteni. Ára 1 frt, 1.50, 2, 4 frt, a kiállítás minősége szerint. E művek megrendelhetők **Varga Mihály** karkáplánnál **Vácon.**

A magy. kir. osztálysorsjegyek föelárusítója **Fekete Károly** ur hirdetését ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

KELETI J. kötszerész ur hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

A főtisztelendő papság és t. olvasóink becses figyelmét felhívjuk, mint elősmert és többször kiténtetett orgonagyáros **MOZSNYI VINCZE** ur üzletére. Lakik: **Pozsony, Stefánia-ut 29. saját ház.**

PALKA JOZSEF üvegfestészete. Budapest, VIII., Mária Terézia-tér 1. sz. Készít: stilszerű templomablakokat, egyszerű és művészi kivitelben a legolcsóbb ár mellett. Felvilágosítással, rajzzal, költségvetéssel stb. megkeresések esetén postafordultával szolgálok.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Franciaország. Zola nem szabadult meg véglegesen a börtöntől, ha föl is oldotta ítéletét a semmisítőszék. Ujra fogják tárgyalni perét. A semmisítőszék azon oknál fogva oldotta föl az ítéletet, hogy Zola ellen a hadügyminiszter emelt vádat, noha nem a hadügyminisztert sértette meg, hanem a haditörvényszék tagjait. Az ítélet megsemmisítése után a haditörvényszék tagjai rögtön tanácskozássra jöttek össze s elhatározták, hogy Zola ellen pert indítanak. Az új tárgyalásra más bíróságot is fognak kijelölni. A haditörvényszék egyszersmind

kimondta, hogy megkeresi a becsületrend kormányzótanácsát az iránt, hogy Zolat a becsületrend tisztjeinek sorából törölje.

Németország. E hó 2.-én Albert szász király hetvenedik születés napját fogja ünnepelni, mely alkalommal Drezdában fenyves ünnepségek lesznek. Az ünnepségre a mi királyunk is elmegy. Ő felesége e hó 27-iken reggel érkezik Drezdába. Másnap Erzsébet királynasszony látoga ására Kissingenbe megy.

A kubai ügy. A hur igen feszül. A háboru ugyan még nem tört ki Spanyolország és Amerika között, de alig lesz elkerülhető. **Mac Kinley** az amerikai egyesült államok elnöke üzenetet küldött a kongresszushoz (amerikai országgyűlés) Wassingthonba, melyben azt mondja, hogy a háborut ha lehet el kell kerülni, mert ha kitör, oly véres lesz, hogy egyik fél megsemmisül. Ezt mondja, de azért követeléséből semmit se enged. A spanyolok se engednek. Nagy a harci kedv közöttük.

HITBUZGALMI ROVAT.

Sz. Apollónius vértanu, hitvédő.

Április 18.

Előkelő világi ur volt Rómában. Tanácsosi hivalt viselt. A második században élt, Kommodisz császár idejében.

Kommodisz, fia volt Márk Aurél császárnak.

Márk Aurél a bölcséletet szerette. Mint bölcselkedő a saját nézetéhez ragaszkodott és nem tűrte, hogy valaki máskép vélekedjék, mint ő.

Ily természetü levén, a keresztényeket üldözte, minthogy azok a pogány bölcsélettel szemben Krisztus tanítását merték igaznak tartani.

Fia, Kommodisz, erkölctelenebb volt ugyan atyjánál, de a keresztényeket még se üldözte úgy, mint atyja. Ennek folytán a kereszténység jobban is terjedt. Előkelő urak is keresztényekké lettek.

Apollónius szintén egyike az előkelő uraknak, kíváncsi volt a keresztény vallásra . . . Olvasgatta azok könyveit, iratait, a szentírást. Kíváncsi lett azután arra is, ha vajjon a keresztények élnek-e aszerint, a mint irataikban olvasta? Elment a keresztények isteni tiszteletére. Az meghatotta.

Felkereste Eleuthér pápát, tőle kért egyes kérdéseire felvilágosítást.

A nyert magyarázat alapján tovább és tovább kutatótt, tovább és tovább kérdezősködött.

Végül meggyőződén róla, hogy a keresztény vallás igaz vallás, maga is felvette a keresztiséget.

Mért lett kereszténynyé Apollónius?

Vallási meggyőződésből.

Keresztényekké lesznek ma is a felnöttek sorából többen.

Miért?

Ki vallási meggyőződésből, ki pedig földi érdekből.

Mint mondjunk e megtérőkről?

A vallási meggyőződésből megtértekre nem szólnunk semmit se, ugyebár.

Az érdekből megtértekre nézve pedig azt mondjuk: hogy így is jobb, mint sehogy; de hozzá tesszük, hogy akkor, amikor.

Hogy értsük ezt?

Többre akarja valaki vinni az életben, de mint nem keresztényt mellőzik, azért hát kereszténynyé lesz, még pedig vagy katolikussá, vagy lutheránussá, vagy kálvinistává, aszerint, ahonnan kedvezőbb szél fuj.

Vagy házasságot akar valaki kötni, de jegyese keresztény, ő ellenben nem az. A jegyes kijelenti, hogy a házasság csak azon esetre fog megkötetni, ha mindkét keresztyények lesznek. A nem keresztény nem akar lemondani keresztény jegyeséről, azért ő is kereszténynyé lesz, még pedig ismét vagy katolikussá, vagy kálvinistává, vagy lutheránussá, aszerint, amilyen vallásu a jegyese.

Az ilyen áttérés vagy legalább az áttérésre való első elhatározás földi érdekből történik.

Az első elhatározás, mondom, mert utóbb, az előkészítő oktatás alkalmával, az illető nem keresztény vallási meggyőződésre juthat, minek következtében utóbb már valóban vallási meggyőződésből kívánczik a keresztesség után, amint az élet erre nem egy példát szolgáltat.

Nem mindenki szerez azonban magának ily vallási meggyőződést az oktatás alatt és azért a keresztességet merőben földi érdekből veszi fel.

Mit mondjunk ezekről?

Azt mondhatnók, hogy minek keresztelik meg az ilyeneket?

Erre nézve azonban tudnunk kell, hogy a katolikus egyház, mielőtt megkeresztelne valakit, előbb nemcsak azt kérdi:

„Akarsz-e kereszteltetni?”

Hanem ezt is:

„Hiszsz-e?” — azaz igaznak tartod-e, amit a kath. egyház tanít?

Ha valaki e kérdésre azt feleli, hogy:

„Nem hiszek”, — akkor természetesen meg se kereszteli az illetőt.

Ha azonban megkeresztelte, az jele annak, hogy az illető vallási meggyőződéséről tett tanuságot ezzel a szóval: „hiszek”.

Aki merőben földi érdekből lesz kereszténynyé, az is kimondja a „hiszek”-et csak úgy, mint akiben valóban meg van a vallási meggyőződés. Azért az egyház az egyiket csakugy megkereszteli, mint a másikat.

No már, mit mondjunk az ilyenekről?

Azt mondjuk, hogy képmutatók, csalók, haszonlesők. De nézzük az ilyen megkeresztelkedés következményeit.

Az illető gyermekei, ha vannak, keresztények. Mint keresztények, keresztény hittételeket tanulnak, keresztény imádságokat imádkoznak, keresztény erkölcsüekké válnak, az eredendő büntől megtisztulnak. Ha meghalnak, mielőtt vétkezzenek, vagyis kiskorukban: akkor a mennyországba jutnak. Holott, ha keresztesség nélkül haltak volna meg, akkor a mennyországból ki lennének zárva.

Ime ezért mondjuk, hogy jobb, ha valaki bár csupán földi érdekből is, de kereszténynyé lesz, mintha a keresztességet fel nem veszi.

De hozzá tettük azt is, hogy akkor, amikor. Megtörténhetik ugyanis az is, hogy valaki azért lesz kereszténynyé, hogy a keresztényekhez hozzá férközhessenek és annál nagyobb rombolást vihessen közöttük végbe. Ezek azonban már nem annyira földi, mint inkább pokoli érdekből veszik fel a keresztvizet. Ezek báránybörbe bujt farkasok.

Az előbbieket, ha ők maguk éppenséggel nem is javulnak meg, gyermekeik üdvözülhetnek. Az utóbbiak

ellenben nemesak ők maguk kárhoznak el, hanem másokat is kárhozatra ragadnak.

Vallási meggyőződés!

De sokban hiányzik!

Mért?

Apollónius mikép jutott vallási meggyőződésre? Érdeklődött a keresztény vallás iránt. Olvasta a keresztény iratokat. Gondolkozott az olvasottak és hallottak fölött. Támadt kételyeire nézve magyarázatot kér.

Mért nincs sokakban vallási meggyőződés?

Nem érdeklődnek a vallás iránt, nem törődnek a vallási igazságokkal. Közömbösek. Nem olvassák a szent vallási iratokat, vallásos könyveket. Nem gondolkoznak a vallási tanítás felől. Ha valami felől kételyeik támadnak, akkor gáncoskodnak, de nem kutatnak tovább, nem keresnek felvilágosítást.

Ime a vallási meggyőződés hiányának okai.

Mik a vallási meggyőződés hiányának következményei?

A hitben való gyengeség, kételkedés, hittagadás.

Akiben megvan a vallási meggyőződés: az hitét mások előtt is bátran megvallja, amint azt Apollónius tette.

Apollóniust rabszolgája, Szevér, a császári testőr ezredes, Perennius előtt mint keresztényt bevádolta.

Az ezredes szólt Apollóniusnak. Midőn tőle is megtudta, hogy valóban keresztény, tudtára adta, hogy a tanács előtt lesz kénytelen őt keresztény volta miatt kérdőre vonni.

Kommodisz császár ugyan a keresztényekkel nem törődött, de a Márk Aurél által kiadott rendeletet a tanácsra bizta. Ezekről függött azért a keresztények sorsa. A tanács pedig szintén nem vette keményen a rendeletet, csak amikor mások által rá kényszerítettett.

Apollónius bátran jelent meg a tanácsban, de egyszersmind védíratot is készített a keresztény vallás mellett. E védő iratát a tanácsülésben felolvasta. A tanácstagok mitse tudtak ellene felhozni, oly meggyőző volt annak minden mondata.

Perennius felszólította Apollóniust, hogy nyújtson áldozatot a bálványoknak. Apollónius ezt megtagadta, azért ennek alapján, mint a ki a császári rendeleteknek nem engedelmeskedik és a bálványokat megveti: lefejeztetésre ítélte.

Az ítélet rajta végre is hajtattat 186 év ápr. 18-án.

Valljuk meg bátran mi is hitünket! még ha életünk árán is, hogy az édes Jézus is megvalljon minket az örök boldogságban.

Hogy hitünkben erősekké válljunk, olvassunk vallásos könyveket, hallgassuk figyelmesen a prédikációt, de imádkozzunk is a hit kegyelméért.

Sz. Apollónius, könyörögj érettünk, hogy hitünket mi is bátran megvalljuk és a támadások ellen sikeresen megvédjük!

Sz. Alajos társulata.

Fehér vasárnapján a gyermekek az első áldozáshoz járulnak. Sz. Alajos társulati tagok! Imádkozzunk e kisdedekért! Sok függ első áldozásuktól.

Ne csak külsőleg, de szívük forró, gyermeki vágyával is vegyék magokhoz az Ur Jézust!

Ez alkalommal a keresztességi fogadásukat is megújítják. Ujítsuk azt meg velük mi is. Ha tehetjük, jelenjünk meg ez első áldozási és keresztesség fogadás megújítási ünnepélyen!

De azután vigyázzunk önmagunkra, hogy a sz. malasztot ne csak el ne veszítsük, hanem magunkba gyarapítani igyekezzünk!

LEVELEZÉS.

Mélyen tisztelt Tekintetes Szerkesztőség!

Ha reá gondolunk megfagy bennünk a vér, a mai magyarországi türhetlen állapotok miatt, hogy a nép pénzét, mi százezreket és milliákat tesz ki, oly könnyelműen szélesztik egész haszontalanul. (Persze némelyeknek nem haszontalan.) Érdemtelen helyekre tulságos pénzpazarlást tesznek, míg a nép javára nincs pénz. Így vagyunk a Csáky-féle rendelettel is, az iskolás gyermekekre fejenként 15 kr kiszabott adóval. Hogy, hogy nem, nálunk 1892-től hátra maradt ez adó. Most a beszédetlent szorongatják, holott más helyzetben is mi nyomorult nép, vajmi nehezen fizetünk. Ha reá gondolunk, hogy mily összeget biztak Pulszkyékra és a választásoknál mily összeget pazaroltak el, fáj a szivünk. Pedig a mult választási napok előtt terjedelmes iven vörös bőttükkel nyomva olvastuk, ha tudná a kormány mire van szükségtek, megadná. Pedig amit az iskolás gyermekek után fizetünk, ugyan nagy szükségünk volna reá, s bizony nem adja meg helyettünk. Abban az időben ily hazugsággal táplálták a népet. Ha angyalok volnánk se gondolhatnánk mást, mint kárhozatot, az ilyesmik okozóira. De úgy hisszük, gondolatunk nélkül is beteljesedik. Azon az uton csakis oda kerülhetnek, hol téli kabát nem kell.

No majd jön idő, hogy az oly nyomtatványok olvasatlanok maradnak s a népet nem lehet félrevezetni.

Kelt Muzsla 1898 ápril 6-án.

Több néppárti választó.

KÖNYVES-POLC.

Megjelent és beküldetett a „Legszentebb Rózsafűzér Királynéja” c. képes havi folyóirat 4 száma. Szerkeszti és kiadja *Kindler Imre szt.-Dom. r. atya Szombathelyen*. Ára egész évre 1 frt (2 kor.) Változatos tartalma a következő: 1. A seregek királynője. Költemény (M.-tól.) 2. A szent olvasó hitünk pajzsa. II. 3. A fájdalmas Szűz anya. 4. Szűz Mária fájdalomainak jelentősége. Folytatás. 5. Az első dicsőséges Olvasótítok. (Portmans u.) 6. Ifjabb szent Jabab apostol (-s.) 7. Keresztény vitéz nő. Folytatás. 8. Nemzeti csapások. (Vers. W.) 9. A sz. olvasó hatalma. (Fr. W.) 10. A szent föld történetéből 1219-től. 11. Hírek. 12. Vegyesek. 13. Szerk. üzen. 14. Imaszándékok. Képek: Krisztus megjelen az Emmauszba menő két tanítványának. — Ifj. szent Jakab apost. Josaphát völgye, az utolsó ítélet helye.

Szerkesztőség üzenetei.

K. I. (Tolna-Könyi.) Az egész hajszát Zimándy ellen mondva csinálta az a náció, mely csámpás lábakkal és csámpás lelkiismerettel jön a világra. A könyvet küldjük, tehát majd méltóztatik látni, hogy az egész munka mások műveiből van összeállítva. Nagyrészt Dessewffy, Szemere, Széchenyi István és mások művei szolgáltak forrásul. Ez a munka különben már két esztendő előtt megjelent, amikor is minden napi lap megkapta, de egyik se talált benne semmi olyat, ami új vád volna s Zimándy vádját képezné. Most azonban egy csámpás zsidó-kölyök elkezdett ordítani s utána a piszocsajtó összes pondrói üvöltöttek. anélkül, hogy csak 10 sort is olvastak volna ama könyvből. Ebből a csatorna-sajtóból aztán átragadt a napilapokba is a műmegbéráncokzás. Épen így csinálta ez a csatorna-sajtó Walsin-Este házy ellen is a hajszát, hogy egy áruló zsidót kiszabadíthasson. Franciaországban, hol a veszedelmes zsidóhatalom nem oly nagy, nem tudnak könnyedén célt érni. De ebben ami zsidó-oroszországban, hol a zsidónak nagyobb tekintélye van, mint az Uristennek, itt látjuk, hogy a zsidó-sajtó ordítózása mit tud kivinni. Itt ítéletet tart élők és holtak fölött s ami közvéleményünk olyan ostoba, hogy a hazug és pimasz zsidó-sajtónak hisz, mint a cigány a kártyának. A törökbalinti előjáróság állásfoglalásának se tessék valami nagy fontosságot tulajdonítani. Az is mondva csinált dolog. Azok a szegény svábok azt se tudják miről van szó? Ujságokban nyíltan lázították őket a papjuk ellen. Majd meglátjuk, pörbe fogja-e a lázító lapokat az ügyészség? Azt mondják, hogy jogállamban élünk. Ha igaz, nem is lehet büntetlenül izgatni senki ellen se. — **M. G.** (Török-Sz.-Miklós.) A képviselőházhoz a földadó leszállítása tárgyában küldendő kérvényt minden fölnött polgár aláírhatja, ha nem is választó. Hisz a nem választók is érzik a nagy adóterhet s ők is polgárai a hazának, tehát kérni öneik is van joguk. — **K. Zs.** (Sümege.) Ebből kikésett. — **K. V. B.** (Sopron.) Egy hang se igaz belőle. — **Sz. Gy.** (Szálka.) Hogy ne adnánk helyet. Csak arra kérjük, hogy referádait minél kurtábbra tessék szabni, mert spórolnunk kell a helyvel. Az iratokat küldjük. — **M. I.** (Beő-Sárkány.) Ugy-e mily vakmerően s mily arcátlanul hazudnak a liberális atyafiak. Nem lehet azok ujságjának hinni egy szót se, mert homlok egyenest ellenkezőleg írják meg a dolgokat, mint ahogy vannak. Nincs olyan cigány, ki úgy tudna hazudni, mint a liberális ujságírók. Minden kézmozdításuk csalás, népbolondítás, ámitás. Hazudnak és rágalmasznak a legaljasabb módon. De hála Isten, ma már eljátszották hitelüket. Nagyon kevés olyan számár ember van, akit még föl tudnak ültetni. — **Nyulas.** Címét nem tudhattuk meg. Irjon előbbi lakhelyére. Ott bizonyára tudják merre van s majd utána küldik. Viszont boldog Alleluját! — **Egyeduta.** Csak hadd ugráljanak. Elképzelem, hogyan dühöngnek. De ki fél tőlük? A j. homályos profétálását én se értem. No csak várjuk nyugodtan azt a dátumot. Maguk tegyék meg honpolgári kötelességüket, minden törvényszegéstől tartózkodjanak, akkor nem kell azokra a tehetetlen dühöngésekre hederíteni se. — **H. A.** (Csorna.) Keresetet indíthat s járulékat követelheti.

A kiadóhivatal üzenetei.

K. J. (Sárvár.) Rendben van. Lourdi viz kapható. Stampfel Gusztáv urnál, Kispeszt Petőfy u. 29 szám. **B. M.** (Jász apáti.) Hátraléka ez egész év, vagyis 3 frt. **Tökéssy Mihály** — **America**, Előfizetésük 1898 dec. végén jár le. **ifj. F. J.** (Temes ujfalu.) Joe Horváth amerikai előfizetők címe: Schieldville Rice Co-Minu.

Lukács Imre Dobri, Haramia Mihály Lukácsháza, Hitter György Kőszeg, Peyer Agoston Jesse major, Fülöp Sándor Jász-Mihálytelek, Felső Szűcs János Boldog, Farkas József Jász-Mihálytelek, Molnár G. Márton Jász-Mihálytelek, Szilágyi Mihály Upor, Baranyai Mihály Fadd, Eszes Béla Jánoshada, Donkó Károly Jászlady, Kató Imre Szany, Magyar István Szentés, Bajor János Sántos. Lapjaik visszajöttek. Kérjük tudatni, hogy önök akaratából s tudtával történt-e ez?

Budapesti piac.

Gabona. Buza, hánsági 00-00. Tiszavidéki 12-65-13-55. — Pestvidéki 12-60-13-50. — Fejérmegyei 12-70-13-55. — Bácskai 00-00.

Rozs 8-85-9-

Arpa takarmány 6-50-6-80. — Égetni való 6-50-7-80 — Sörfőzdei 8-—9-50.

Zab 6-70-7.

Kukoricza 5-25-5-40

		Liszt.							
		0	1	2	3	4	5	6	7
20-60	20-20	19-90	19-30	18-80	18-40	17-80	16-—		
	7 ¹ / ₂	8	Korpa	finom	goromba				
	14.10	8-60		5-10		5-10			

Hüvelyesek. Nagy fehér bab 6-25. — Törpe bab 8-25. — Borsó 8-50. — Köles 4-75-5-00. — Kendermag 8-25-8-50. — Köleskása 9-50-10-25. — Mák 32-33 frt. — Lenese 13-18 frt.

Vetőmagvak. Vörös lóhere, uj 40-47 frt. — Vörös lóhere mult évi 34-38 frt. — Lucerna mult évi 45-50 frt. Baltacim 13-13-50 — Muharmag 6-75-7 frt. — Bükköny 6-6-25 frt.

Baromfi és tojás. Csirke 60 kr. — Tyuk 70 kr. — Kappan 1 frt. — Pulyka 2-80 kr. — Hizott liba 3-60 kr. — Kacska 1 frt. — Hizott kacska 1 frt 50 kr. — Tojás 6 drb 20 kr. — 32 darab 1 frt.

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

Jó egészség az ember legfőbb kincse!

Ez elérhető a sokszorosan kipróbált s alant megnevezett szereim által:

Csoda cseppek: Gyomorgyöngöseség, étvágytalanság, köhika, gyomor-puffadás, gyomornyomás, gyomorgörös, sárgaság, lép- és májbajok s egyéb gyomor-bajok ellen kitűnő hatásúak. **Egy üveg ára 40 kr.**

Csoda kenet: Csúz és minden hűtés, rándulás vagy erőltetésből eredt in- és csontfájdalmak, derék- és hátfájások, oldalszurás, eszós fogfájás és bármely külső fájdalom ellen biztos hatású szer. Egy üveg ára 40 kr.

Kapható a készítőnél: Zsálocz István gyógyszerésznél Siófokon, Veszprém megye.

Főraktárak: Budapest: **Török József** gyógyszerésztárában, Király-utca 12. sz. és

Dr. Egger Leo gyógyszerésztárában, Váci-körút 17

Szállítási feltételek Siófokról:

Ha a gyógyszerekért járó összeg és még 30 kr. postaköltségre előre beküldetik, a küldés portómentes utánvétellel a küldés jóval többre jön. Tíz üveg vagy azonfölüli megrendelésnél, ha a pénz előre beküldetik, a postaköltséget én fizetem, iada és csomagolás is ingyen.

Törleszt. kölcsön

földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valódi becsérték alapján 20-60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénztérítet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás 14 nap alatt. Komerziális bányák és illetékmentes.

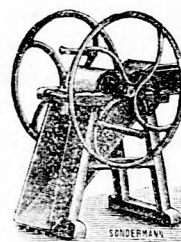
Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis a telek könyv kivonat, kataszteriv.

Ingatlan- és Jézálog-

Forgalmi-Intézet,

Budapest, Váci-körút 39.

Legnagyobb Ingatlan- és Jézálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedült, mely hatáskörét és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlta van

Treszkony Mihály

mezőgazdasági gépgyáros,

Nagy-Bittse (Trencsénmegye.)

ajánl: járgányokat, zecskaváló-gépeket, eszélőgépeket, rostákat, konkolyválasztókat, (trior) sorvető-gépeket, darálómalmokat, répa- és burgonyavágó gépeket, kukoriczamorzsoló-gépeket, különféle ekéket és boronákat, amerikai gerelykéket, káposztagyáluló-gépeket, caortörő-gépeket, malata-zúzókát, agyaggyuró-gépeket, borovicskazuzókat, sajtmalmokat, amerikai mangorlókat, körfűrészeket és tizedesmérleket.

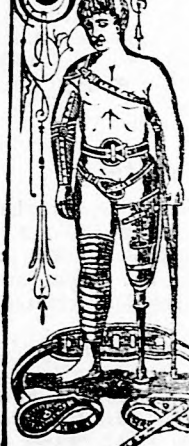
Képes árjegyzékemet kívánatra bérmentve küldöm be.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzslésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszagatásnál és meg-hüleseknel és az orvosok által bedörzsolésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr. 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerésztárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter azégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Specialista a sörvkötőkben.

Kitüntetett Brüsszel 1893-ban aranyérem és díszokmánynyal.

Keleti-féle cs. és kir.

szabad. sörvkötő

orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtökéletesebb ezen nemben; nem csuszlik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja az elcsúszott szerkezeténél fogva az eddigi sörvkötők hiányait. —

Ára: egyoldalu 6 frt., ketoldalu 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: műlábak, műkezek, műleges fűzők, egyenestartók, járó- és nyújtó-gépek, gummi görseharisnyák stb. Megrendeléseket pontosan eszközöl

KELETI J.

kötőszersz és orvosi-sebészeti mű-szerész

BUDAPESTEN,

Főüzlet és sörvkötészeti műhely:

IV. ke.ület, Koronaherczeg-utca 17. szám.

Gyár: Rostély-utca 15.

Nagy képsz: milloniumi árjegyzék ingyen, sárt borítótkban

Cs. és kir. osztr. magyar és belga kir. szab.

Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros, tökéletesen javított és szabadalmazott tárogató feltalálója

Budapest, II., Lánczhid-utca 5.

Hegedűk vonóval	2 frt 80 krtól feljebb
Trombiták	12 " " "
Fuvolák	2 " " "
Községi dob	7 " " "
Elpusztíthatatlan erős orgona	
hangu Harmonikák	2 " " "
Zenélő művek u. m. Intona	
6 kótával	9 " " "

Fü. ó, vonó, verő és ezimbalmokról árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonikákról külön árjegyzék kéréndő. (Ezen hirdetés beküldője megrendelés esetén 10 százalék kedvezményben részesül.)

Horváth István

mezőgazdasági, varrógépek órák és óraláncok gyári raktára

BERHIDÁN.

Ismeretes, hogy a budapesti cégek a magas lakbér és adó miatt drágán vannak kényserítve árucikkeiket eladni. En ki saját házámban állván, kiadásaim is kevesebbek, áruimat pedig ép ott szerezem be, hol a fővárosi cégek, célelő pedig egyenesen az, hogy kevés haszon mellett nagy forgalmat érjek el, és azért

azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy 6 évi jótállás mellett adhatom áruimat a következő olcsó áron:
 1 drb. családi Singer varrógép csinos gumbóíjú záró szekrényvel, magas karu a legelőgánsabb kivitelben 27 frt.
 Ugyanez karika hajós szerkezettű 48 "
 Iparosnak Singer Módium 36 "
 Iparosnak legerősebb Singer 43 "
 Iparosnak legerősebb Singer karika hajós 65 "
 Iparosnak erős Howe 40 "
 drb. T. H. jegyű 3 késes elsőrendű szeckavágó gép nagy lendkerekekkel 22 "
 Ugyanez igen erős 4 késsel 24 "

Zseborák:

1 db. nikkel remont. igen pontos járó, finom, sima fedéllel 1-es 2 fr. 50.—
 Ugyanez legfinomabb nikkelből, igen erős 2 „ 4 „
 Ugyanez égetett tula 3-as 5 „
 Ezüst henger 6 köves 1 fedeltű Remontóár 4-es 5 „
 Ugyanez 10 köves aranyozott kerettel Remontóár 5-ös 6 „ 50.—
 Égetett dupla tokos nikkel tula rendkívül elegáns. Remontóár 6-os 5 „ 50.—
 Igen erős dupla tokos 15 köves Remontóár anker 7-es 10 „
 Tula ezüst 15 köves Remontóár, anker 8-as 11 „
 Ugyanez, legegáns, kiállítás aranyozott Remont. kultsal Ó felsége aranyozott képevel 9-es 13 „ 50.—
 Dupla tokos legerősebb Rococco oxydált ezüst 15 köves, nehéz igen finom gazdag relief-gravírozással Remontóár 10-es 18 „

Továbbá szállítok előnyös ár és részletfizetés mellett is mindenemű 14 karátos arany férfi, női órákat és láncokat, valamint falilógó és inga órákat, nemkülömben mindenemű mezőgazdasági gépeket malom berendezési cikkeket, a legjobbnak bizonyult telepezen szálló permétezőket, kovács szerszámokat, oliva és ásvány gép olajokat, és világhírű hirtóvnek örvendő Kossuth Lajos védjegyű angol acél kaszkát 1 frt darabjút.

Felkérem tehát mindazon római kath. vásárlókat, kiknek e szakmába vágó tárgyakra szükségük van, s azt róm. kath. czégnél óhajtják beszerezni, kegyeskedjenek hozzám fordulni levélileg, melyre rögtön kimerítő válasz adatik és a rendelt tárgy azonnal a leglelkismeretesebben elküldetük. Meg nem felelő áruk vissza cseréltetnek.
 Horváth István.

Köhögés

és reketség ellen legjobb a RÉTHY-féle Pe-metefü ozukorka. Kapható minden gyógyszer-tárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal bérmentve küld a Sas Gyógyszertár B.-Csabán. Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén ezen aláírás látható:

Reithy Béla
 Gyógyszerész

Iszákosság gyógyítató a már számos esetben fényes eredményt hozott. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 4 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges, 8 frt 40 kr.; az utóbbi ötszög előleges beiktatás mellett, bérmentve is kiküldés. Kapható: Sas-gyógyszertárban Lajos ut. 19. sz.
 * Név törvényesen védve.

Legelőcsőbb és legelőnyösebb biztosítás

Orsz. magy. kölcsönös biztosító szövetkezetnél

Budapest, VIII. József-körút 8. szám.

Alakult 1894. évben. — Biztosítéki alap 600,000 kor.

Elnök: Teleky Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Vezérigazgató: Szönyi Zsigmond. Az igazgatóság tagjai: Andrássy Géza gróf, Bujanovich Sándor, Dessewffy Arisztid, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán. Szönyi Zsigmond, gróf Teleki Sándor.

Az Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet úgy a tűz, mint a jégbiztosításnál olcsó díjaival, humanus eljárásával és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével országsszerte megnyerte a gazdaközönség teljes bizalmát; az

A szövetkezett elfogad

6 és 12 évre szóló jégbiztosításokat is

és a feleknek 6 éves biztosításnál 10% 12 éves biztosításnál 20% díjengedményt ad, mely a díjból évről-évre levonatik.

A jégbiztosítási feltételek mindenben a gazdák érdekeinek és kívánalmainak felelnek meg.

Kisgazdák ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal természetüket jéggár ellen biztosítják, 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítást ad

Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet igazgatósága

Budapest, VIII. József-körút 8. sz. és a vidéki ügynökség.

Tessék figyelni.

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben üzik a szédelgést és az üzérkedést. És miután a „Szent-Antal” jegyű kaszámmal, melynek hire bejárta az egész országot, egy kissé a szédelgőknek a körmfikre koppantottam, azt mindenféle fuffanggal utánozzák, és el akarják hiteitni, hogy őcska portékájuk valódi „Szent-Antal” kasza, ezzel szemben kijelentem, hogy Magyarországon sem ügynököt, sem utazót nem tartok és a valódi „Szent-Antal” kasza csak nálam kapható.

a Szent-Antal kasza,

mely méltán megérdemli a nép kaszája címet mint a hogy sok vidéken nevezik. Ezen kasza elismerésének egy nagyobb részét szívós, sem nagyon kemény, sem lágy és esodálatra méltó könnyűségének köszönheti.

Különösen azért felel meg a közönség kívánásának, mert a „Szent-Antal” kasza k erős nyaka, igen vékony pengéje van és egy rendes kaszás ember kezéhez van igazítva; nem kell kovácskézre adni a nyakat hajlítani, mert ezáltal a kasza hátulja rendesen lágyul.

Sok gazda a hibás kalapálás által a legjobb kaszát is elrontja, ez a „Szent-Antal” kaszánál nem jöhet elő, mert az már ki van kalapálva és kipróbálva lesz a gazdaközönségnek átadva.

A „Szt-Antal” kaszával csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet dolgozni és egyetlen kaszákó fenéssel 120—150 lépésnyire lehet akár a legkeményebb és legsűrűbb hegyi fűben is kaszálni.

Minden darabért jótállást vállalok és a meg nem felelőt kieserélem.

A szent-Antal kasza árai:

70	75	80	85	90	95	100 cm. hosszú
1 frt	1-05 kr	1-10 kr.	1-15 kr.	1-20 kr.	1-25 kr.	1-30 kr.

Amegani kaszákó a legmegelőőbb. Ára 25 kr., 10 drb 2 frt. — Ezüst acél kalapáló készülék álló és kalapács párban ára 85 krajczár. — Szent Antal acél sarlók darabonként 35 krajczár 10 drb 3 forint.

5 darab kasza rendelésnél a posta költséget a kaszagyár fizeti 10 drb rendelésnél egy darab ingyen. Megrendelhető: **SOHR JÓZSEF** urnál Somogy-Szill.

A szent Antal kasza csak akkor valódi ha a fókán ismert védjegyet és a tábláján nagy olvasha ó ketükkel ezen felirat van: „Sohr Szent Antal acél kaszája.”

Képes árjegyzéket ingyen küldök.

Huzás május hó 11. és 12-én.

M. kir.

Osztály-

Huzás május hó 11. és 12-én.

szab.

sorsjáték.

T. CZ.

Van szerencsém becses figyelmét a rövid időn belül megkezdődő

második magy. kir. szab. osztály-sorsjátékra

felhívni, mely feltűnő kedvező nyeresi eséllyel felülmul minden eddigi sorsjátékot.

100,000 sorsjegy lett kibocsájtva,

melyek közül

50,000-nek nyernie kell,

s így a résztvevők csaknem minden kockázat nélkül játszanak az esetleg

1,000,000 korona,

továbbá **600,000, 400,000, 200,000, 100,000, 90,000, 80,000, 60,000, 40,000, 30,000, 20,000, 15,000, 10,000** korona stb főnyereményekre.

Akárhány vállalkozásnál elenyésző csekély haszonra való kilátással ezeket kockáztatunk, a jelen sorsjátéknál azonban aránylag csekély összeggel bárki is könnyen megalapíthatja szerencséjét.

A ki családja jólétéhez hordja, nem fogja elmulasztani a fényes alkalmat s minthogy az eddig nyilvánult túlelnék kereslet, mely a sorsjegyek iránt mutatott, — az enged következtetni, hogy mint az első sorsjátéknál is bekövetkezett, a még rendelkezésre álló csekély készlet jóval a huzás előtt kimerítették: kérem kell, hogy becses megrendelését az alanti jegy felhasználásával mielőbb hozzám juttatni sziveskedjék.

Teljes tisztelettel

Fekete Károly

a m. kir. osztály-sorsjegye főelárusító helye
VI., Andrassy-ut 10. szám.

Az első osztályu sorsjegyek árai:

Egy egész sorsjegy	6	frt — kr.
„ fél „	3	„ — „
„ negyed „	1	„ 50 „
„ nyolczad „	—	„ 75 „

Jegyzéke a második magyar kir. osztály-sorsjáték 50,000 nyereményének.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben a tervezet 9. §. szerint

1,000.000 KORONA.

		Korona
1	Jutalom	600 000
1	nyer. a	400 000
1	„	200 000
2	„	100 000
1	„	90 000
1	„	80 000
1	„	70 000
2	„	60 000
1	„	40 000
5	„	30 000
1	„	25 000
7	„	20 000
3	„	15 000
31	„	10 000
67	„	5 000
3	„	3 000
432	„	2 000
763	„	1 000
1238	„	500
31790	300,	200
3900	„	170
4900	„	130
3950	100,	80
2900	„	40
50000	nyeremény és 1. jutalom	13,160 000

Nyeremény esetén óvatos közlés s legszigorubb titoktartás.

A hivatalos sorsolási jegyzéket a m. t. megrendelőimnek minden huzás után azonnal megküldöm.

A hivatalos játéktervezet minden megrendelőnek díjmentesen megküldetik.

Ezen megrendelési jegy levágandó s beküldendő. Bérmentetlen levelek nem lesznek elfogadva.

Megrendelési lap.

M. N.

Tek. Fekete Károly urnak

BUDAPEST, VI., Andrassy-ut 10.

Megrendelek ezennel a második m. kir. szab. osztály-sorsjáték első osztályára.

drb egész sorsjegyet á 6 frt — kr.
„ fél „ á 3 „ — „
„ negyed „ á 1 „ 50 „
„ nyolczad „ á — frt 75 kr.

Postautalvánnyal küldök frt krt.
Ide mellékelve „ frt krt.

A sorsjegy t kérem utánvétellel küldeni.

A felesleges sor törölendő.

Név

Foglalkozás

Helység

Közelebbi cím

Kelt